

at man derved vilde i Hegnsloven indføre Bestemmelser, svarende til dem, der nu findes i Forordningen af 1846 om Vandafløb, saa maa det jo dog erindres, at Loven af 30te December 1858 om Vandvæsens- og Overlandvæsenscommissioner ligger efter Forordningen af 1846, men forud for denne Lov. Jeg troer altsaa ikke, at man uden videre kan paaberaabe sig i Analogien, at man uden videre kan paastaae, at, fordi disse Bestemmelser findes i Forordningen af 1846 og dengang ikke have været ansete for at have noget Betænkeligt ved sig, skulde man nu i 1868 kunne overføre dem i denne Lov. Som den ærede Drdsfører selv ganske rigtig har bemærket, vil man ved Vedtagelsen af Udvalgets Forslag komme til at forandre Loven af 1858 om Vandvæsenscommissioner paa to Maader, det vil sige i de Tilfælde, hvor Vandvæsenscommissionerne komme til at virke i Hegnspørgsmaal. Man vil for det Første komme til at forandre Bestemmelsen i § 17 i Loven af 30te December 1858, som gaaer ud paa, at Vandvæsenscommissionen kan bestemme den Tvang, der skal anvendes for at faae dens Kjendelse udført, og at den kan berettigede den, til hvis Fordeel Arbeidet skal udføres, til selv at foranstalte det udført for den billigste Beføstning. Det er jo klart, at naar Udvalgets Ændringsforslag under Nr. 22 vedtages, som jeg ikke har synderlig Tvivl om, og naar Udvalgets Forslag under Nr. 21 ligeledes skulde blive vedtaget, saa vilde Tvangsbestemmelserne for Udførelsen af Vandvæsenscommissionernes Beslutninger blive indskrænkede til det, som § 20 i Hegnsloven angiver, istedetfor at § 17 i Loven af 30te December 1858 giver Vandvæsenscommissionerne et videre Spilleum, saavel med Hensyn til Tvangsbestemmelserne som med Hensyn til, paa hvilken Maade de i Tilfælde af Gjenstridighed fra Partens Side vilde besørge Arbeidet udført. Jeg skal, for at være fuldstændig billig og retfærdig, ligeoverfor Udvalget, indrømme, at paa eet Punkt indrømmer det Mere, end Loven af 30te December 1858 i dens § 17 har tilstedet, idet Vandvæsenscommissionen i Henhold til Loven af 30te December 1858 ikke vil kunne paalægge Kommunen at lade Arbeidet udføre. Forsaavidt man altsaa lægger en særlig Vægt derpaa, en særlig Betyd-

ning deri, at det bliver Communalbestyrelsen, Sogneraadet eller Byraadet, som kommer til at skride ind i Tilfælde af Modvillighed fra en af Parternes Side, vil det ganske vist ogsaa være en Ubefaling for Udvalgets Forslag under Nr. 21, idet Vandvæsenscommissionerne for Tiden ikke ere istand til at benytte Sogneraadene og Byraadene paa den angivne Maade. Den anden Forandring i Loven af 30te December 1858 om Vandvæsenscommissioners Sammensætning og Forretningsgang, som vil blive indført ved Vedtagelsen af Udvalgets Forslag, vil være den, at hvor Vandvæsenscommissionerne beskæftige sig med Hegnspørgsmaal, der vil Executionstvangen, om jeg saa maa sige, blive noget anderledes, end den hidtil har været; det turde imidlertid vel nok forholde sig, som den ærede Drdsfører har angivet, at den i § 20 af nærværende Lovforslag indeholdte Forretningsgang, i saa Henseende er lettere og bekvemmere for Vedkommende end den, som er angivet i Loven af 30de December 1858. — Det ærede Udvalg maa altsaa ikke opfatte min Indvending mod dette Ændringsforslag saaledes, at jeg skulde formene, at der i Realiteten vilde være Noget tabt ved dets Vedtagelse; men jeg vil kun bede det ærede Udvalg med dets Drdsfører, og selvfølgelig ogsaa det samlede Thing, at betænke, om det er ganske rigtigt gennem en Lov, der behandler særlige Anliggender, som allerede nu ere, og ogsaa i Fremtiden vilde blive henlagte under en bestaaende Institution som Vandvæsenscommissionerne, at forandre de almindelige Bestemmelser i den Lov, der lovrigt ordner hele deres Virksomhed. Jeg er fuldstændig beredt paa, at den ærede Drdsfører — jeg saae ogsaa, at han nu begjærede Ordet — vil fremkomme med den Indvending, at det ikke er første Gang, man har gjort dette; men det forekommer mig, at et Forsvar for Udvalgets Ændringsforslag støttet derpaa, dog ikke kan være meget stærkt. Det er jo meget vel bekendt, at man allerede een Gang har gjort sig skyldig deri, men jeg vil netop udtale min Beklagelse over, at man har gjort det dengang, og advare imod, at man efter et andet Gange betræder denne i ethvert Tilfælde i formel Henseende vigtige Vej. — 3 An-